

[1987 மே 9]

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கோழிப் பண்ணைகள்.

50—வினா எண் 12050—திரு. மு. இராசாங்கம் : மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எத்தனை இடங்களில் அரசு கோழிப்பண்ணைகள் உள்ளன?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கோழிப்பண்ணை அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

விடை—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு, பட்டுக் கோட்டை ஆகிய இரு இடங்களில் அரசு கோழிப்பண்ணைகள் உள்ளன.

(ஆ) ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கோழிப்பண்ணை அமைக்கும் திட்டம் ஏதும் இல்லை.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

உறுப்பினர் திரு. வி. பி. சிந்தன் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வில்லிவாக்கம் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இப்பேரவையின் உறுப்பினரான திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் 8—5—1987 அன்று இரவு 12 மணியளவில் சோவியத் யூனியனில் வால்கா கிரேட் நகரில் மாரடைப்பால் மறைந்த துயரச் செய்தியை இப்பேரவைக்கு மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் இரங்கல் தீர்மானத்தை முன் மொழிவார்கள்,

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1985 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் சார்பில் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வில்லிவாக்கம் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினரான திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் 8—5—87 ஆம் நாள் அன்று சோவியத் யூனியனில் உள்ள வால்கா கிரேட் நகரில் மாரடைப்பால் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை வருதுகிறது. அவர் மறைவால் ஒரு நல்ல அரசியல்வாதியையும், தொழிற்சங்கத் தலைவரையும், இனிய பண்பாளரையும், அன்பு, அடக்கம்,

1987 மே 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எளிமை, ஆகிய நல்ல பண்புகளையும் ஒருங்கே பெற்றவருமான ஒரு சிறந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரையும் இந்த அவை இழந்து விட்டு இருக்கிறது. அன்னாரின் மறைவு குறித்து அவரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், பரிவினையும், இரங்கலையும் இப்பேரவை தெரிவித்துக் கொள்கின்றது”.

தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்களுடைய மறைவு நமக்கெல்லாம் அதிர்ச்சி தரத்தக்க வகையில், எதிர்பாராத வகையில் இன்று சாலை எட்டியது. சோவியத் யூனியனுக்கு மே நாள் விழாவில் கலந்து கொள்வதற்கு சென்ற அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு திடீர் மறைவு ஏற்படும் என்று நாம் யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அங்கு மாரடைப்பின் காரணமாக அவர்கள் இயற்கை எய்த வேண்டிய ஒரு கட்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மறைவு எல்லோருக்கும் துக்கத்தையும், துயரத்தையும் விளைவிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். அவர்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியினுடைய தமிழ் மாநிலக் குழுவினுடைய உறுப்பினராகவும் சி.ஐ.டி.யு.வினுடைய தமிழ் மாநில உதவித் தலைவராகவும், வில்லிவாக்கம் சட்டமன்றத் தொகுதியினுடைய உறுப்பினராகவும் இருந்து பணியாற்றி வந்தவர்கள். அவர்கள் 1918ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 10ஆம் நாள் கண்ணனூரில் பிறந்து, பிறகு பள்ளிப் பருவ காலத்திலேயே அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். 10ஆம் வகுப்பு வரையிலும் (எஸ்.எஸ்.எல்.சி) படித்து, தன்னுடைய படிக்கின்ற காலத்திலேயே சுதந்திரப் போராட்டத்திலேயேல்லாம் ஈடுபாடு கொண்டு, கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபாடு கொண்டு, விடுதலைப் போராட்ட உணர்வும், உரிமை வேட்கை உணர்வும் கொண்டவர்கள் என்பதை அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. 1939 ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் முழுக்க முழுக்க தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, அதனுடைய கொள்கைகளுக்காகவும், கோட்பாடுகளுக்காகவும், அந்தக் கட்சியினுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே தன்னுடைய முழு நேரத்தையும், உழைப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். 1941 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர் தமிழகத்திற்கு வந்து, தமிழகத்தினுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வளர்ச்சியிலே தம்மை முழுக்க ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, குறிப்பாக தொழிற்சங்கத் துறைகளிலே தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட அவர்கள், அதிலே அரும்பாடுபட்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பல உறுப்பினர்களும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் வெள்ளையர் ஆண்ட காலத்திலேயே சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கங்களிலேயும் போராட்டங்களிலேயும் கலந்து கொண்டு, ஆறு ஆண்டுகாலம் ஆறு முறை சிறைக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு பல்வேறு தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில், மற்றவைகளில் ஈடுபட்டு ஆறு ஆண்டுகாலம் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மே 9]

1951-வது ஆண்டில் பாண்டிச்சேரியில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத் திலிருந்து அந்தப் பகுதி விடுபட்டு, தமிழர்களுடைய உரிமைகள் பெற்ற ஒரு மாநிலப் பகுதியாக விளங்கவேண்டும் என்று நடந்த போராட்டங்களிலே எல்லாம் அவர்கள் முன்னணியிலிருந்து பாடுபட்டு வந்தார்கள் என்பதையும் நாடு நன்கு உணரும். இப்படி அரசியல், பொருளாதாரப் போராட்டங்கள் பலவற்றிலேயும் அவர்கள் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்கள் என்பது மட்டுமில்லாமல், தொழிற்சங்க வளர்ச்சிகளிலேயும், பல தொழிற்சாலைகளிலே தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கி, அதற்குத் தலைமை தாங்கி அவற்றையெல்லாம் மிகச் சிறப்புற நடத்துவதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து, ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு, அரும்பாடு பட்டு வந்தார்கள் என்பதையும் இந்த அவையும், நாடும் நன்கு உணரும்.

அது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் சிறந்த இயல்புகளுக்கும், சிறந்த பண்புகளுக்கும் உறைவிடமாக விளங்கியவர் ஆவார்கள். அவர்கள் எல்லோராலும் விரும்பத் தகுந்த அளவிற்கு, எல்லோரிடமும் இனிமையாகப் பழகக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். அதே நேரத்தில் கொள்கையிலே நல்ல பிடிப்பும், உறுதிப்பாடும் கொண்டவர்கள். எந்த ஒரு கட்டத்திலேயும், கொள்கையையோ அல்லது தன்னுடைய கோட்பாட்டையோ, திட்டத்தையோ விட்டுக் கொடுக்காமல், இனிமையாகப் பேசி அதை முடிக்கவேண்டும் என்பதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பவர்கள். பல சமயங்களிலே அவர்களோடு உரையாடுகின்றபோதுகூட, பல கருத்துக்களை எடுத்துவைக்கின்ற போதுகூட நியாயத்திற்குட்பட்டு வருகின்ற பாங்கினை அவரிடத்திலே நான் கண்டிருக்கிறேன். அவரோடு ஒரு 35 ஆண்டுக் காலமாக பழகுகின்ற வாய்ப்பினை நான் பெற்று இருக்கும்போதெல்லாம் அவருடைய இனிய பண்புகளை நான் நன்கு அறிந்திருக்கிறேன்.

அந்த இனிய பண்புகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கின்ற பாங்கினை யும், அவர்களிடத்திலே கண்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு மதிப்பளித்து, அதே சமயத்தில் தாம் கொண்டிருக்கிற கருத்துக்களுக்கு ஊக்கமும், உறுதிப்பாடும் கொண்டு, அவற்றை நிலைநாட்டுவதிலேயும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்தவர்கள். யாரிடத்திலேயும் இன்முகத்தோடு சிரித்துப் பேசியே பழகி, அதன் மூலமாக தன்னுடைய கருத்துக்களை வலியுறுத்துகின்ற பாங்கினையும், அவர்கள் எடுத்து வைக்கத் தவறியது இல்லை. எப்போதும் அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும், இருப்பவர்கள். அதே நேரத்தில் எல்லாவிதமான பணிகளிலேயும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டும் வாழ்ந்தவர்கள். சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களிலேயும், பல பணிமனைகளிலேயும் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் சங்கங்களோடு ஈடுபாடு கொண்டு, அவற்றிற்கு எல்லாம் தலைமை தாங்கி, அவற்றை மிகத் திறம்பட நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம்,

1987 மே 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இப்படி பொது வாழ்க்கைக்கே சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர் என்பது மட்டுமல்லாமல், தம்மையும் பொது வாழ்க்கைக்கு ஈடுபடுத்தி, தன்னுடைய நேரத்தையும், நினைப்பையும், தம்முடைய உழைப்பையும், அறிவுத் திறமையும், ஆற்றல் திறனையும் பொது வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து மிக்க ஊக்கத்தோடு, உணர்ச்சியோடு, நாட்டிற்காகவும், சமுதாயத்திற்காகவும், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காகவும் மிகக் குறிப்பாக பாட்டாளி வர்கத்திற்காகவும், தொழிலாளர்களுடைய நன்மைகளுக்காகவும் பாடுபட்டு வந்தவர் ஆவார்கள். அந்த வகையிலே அவர்கள் மிக மிகப் போற்றத் தகுந்த ஒருவராக இருந்து பாடுபட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் எதிர்பாராத வசையில் இயற்கை எய்தியது நமக்கு எல்லாம் ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், ஆழ்ந்த துக்கத்தையும், துயரத்தையும் அளிப்பனவாகும். அவர்கள் மறைவு குறித்து, ஆளுங்கட்சியின் சார்பாகவும், குறிப்பாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பாகவும், இந்த அவையின் சார்பாகவும், அவரை இழந்து வருந்துகின்ற அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களைச் சார்ந்த நண்பர்களுக்கும், அவர்களைச் சார்ந்த உற்ற தோழர்களுக்கும் அனுதாபத்தை இந்த அவை தெரிவிக்கிறது, என்கிற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

*திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய தலைநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது நம்முடைய மறைந்த அமரராகக் காட்சியளிக்கின்ற வி. பி. சிந்தன் அவர்களுடைய உணர்வினை, அவர்கள் நிலையாக நின்று கொள்கைப்பிடிப்பிலே நின்று, இளமைக் காலங்களிலே தன்னுடைய அரும்பாக மலர்கின்றபோது, நல்ல பாங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கரும்பான தொண்டராக நல்ல விடுதலைப் போராட்ட வீரராக, நல்ல சிறைப்பறவையாக, விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு 6 ஆண்டுகள் தன்னுடைய

(முற்பகல் 10-10)

சிறை வாழ்க்கையிலே செம்மையாக வாழ்ந்து, விடுதலை பெற்றபிறகு கூட, 6 ஆண்டுகள் சிறையிலே தன்னுடைய வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் மனிதரை, மனம் உள்ளவன் மனிதன் என்று சொல்லீகிற ஒரு சிறப்புடைய மனிதரின் உணர்வை நம்முடைய பேரவையிலே அவை முன்னவர் அவர்கள் இரங்கலாகத் தெரிவித்தார்கள். நான் சொல்லுவேன் பட்டினத்துப் பெருந்தகை நம் ஒற்றியூரில் தான் வாழ்ந்தார்கள். அந்த ஒற்றியூரில்தான் திரு. சிந்தன் அவர்களும் ஏராளமான தொழிற்கூடங்களில் சங்கத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அசோக் லேலண்டு, விம்கோ. இந்தியன் ஆர்ானிக் கெமிக்கல்ஸ் போன்றவற்றிலெல்லாம் இருந்தார்கள். நமது தமிழக முதல்வர்

[திரு. ஜி.கே. ஜெ. பாரதி]

[1987 மே 9]

பொன்மனச் செம்மல் அவர்களோடு கடைசியாக கலந்து கொண்ட விழாவான எம். ஆர். எப். நிறுவன விழாவில், புன்னகை மன்னன் வி. பி. சிந்தன் புன்முறுவல் பூத்தபடியே, புதிய சிந்தனைகளையும் கம்ப்யூனிச சித்தாந்தங்களையும் அள்ளி அள்ளி வீசிய அந்த மாபெரும் மனிதரின் ஆன்மா எங்கோ சென்று விட்டது என்று சொன்னாலும்கூட, பட்டினத்துப் பெருந்தகை ஒற்றியூரில் வாழ்ந்தபோது

“காடோ செடியோ கடற்புறமோ
கனமே மிகுந்த

நாடோ நகரோ நகர் நடுவோ
நலமே மிகுந்த

வீடோ, புறந் திண்ணையோ தமிழேன்
உடல் விழுமிடம்

நீடோய் கழுக் குன்றில் ஈசா
உயிர்த் துணை நிற்பதமே”

என்று பேசுவார், அதாவது கழுக்குன்றில் வாழுகின்ற பெருமானே, அடியேனின் உடலில் இருக்கின்ற ஆன்மா இந்தக் காட்டில் விழுமோ, இல்லை வீட்டில் விழுமோ, கடற்கரையில் விழுமோ, அன்றி செல்வம் மிகுத்த நாட்டில் விழுமோ, எங்கோ விழுமோ அறியென்—ஆனால் அது உனக்கு மட்டும்தான் தெரியும். எனக்கு முன்னாலே சொன்னால் அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வேன் என்ற ஆதங்கத்தோடு பேசுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல,

“செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகே, இனிச் சாம்பிணங்கள்
கத்தும் கணக்கென்ன காண் காளத்தி ஈசனே” என்றும்

பேசுகிற உணர்வைப் பார்க்கிறோம். இங்கே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். மிக அழகான, அற்புதமான குறளைச் சொன்னார்கள். உலகத்தின் பெருமை என்ன என்று வள்ளுவரைப் பார்த்து கேட்கிற போது

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”

என்றார். நேற்று இருந்தவன் இன்றைக்கு இல்லை என்கிற வகையில் நேற்று இருந்த தன்னுடைய வாழ்நாளைச் செம்மையாக வாழ்ந்தவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அப்பர் பெருமான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலேதான் வாழ்ந்தார். இவரும் அதிகமாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்தான் அரசியல் செய்தார். 7 ஆம் நூற்றாண்டிலே

1987 மே 9] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

வாழ்ந்த அப்பர் பெருமான் அவர்கள் அருமையாகப் பாடிய தேவாரத்தின் ஒரு பாடலை எல்லா அரசியல்வாதிகளும்கூட சொல்லுவார்கள்

“ நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பாங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக் கரக் கோயிலான
தன் கடன் னடியேனையும் தாங்குதல்,
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே ”

என்று. “Do the duty without fear”. கடன் செய்வதை, பணி செய்துகிடப்பதே என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி பணிசெய்து 68 வயதில்தான் சட்டப் பேரவைக் குள்ளே நுழைய முடிகிறது என்று சொன்னால், அவர் அதுவரை பணி செய்தே கிடந்தார். “சும்மா கிட” என்பார்கள். ஆனால் அவரோ பணி செய்தே கிடந்து, பணியால் உயர்ந்த ஒரு மாபெரும் மனிதர். அந்த மனிதரின் எண்ண உணர்வுகளை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

உள்ளபடியே ஒரு தேசியவாதியாக இருந்த அவரோடு நானும் பல்வேறு பொறுப்புக்களில், தொழிற்சங்கங்களில் இருந்திருக்கிறேன். அவர் தலைவராகவும், நான் துணைத் தலைவராகவும் பல தொழிற்சங்கங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட மனிதர் இன்றைக்கு மறைந்திருக்கிறார். தமிழகத்திலே ஒன்றைச் சொல்லுவார்கள், ஒருவர் மறைந்து விட்டால் அவர் இறைவன் அடி சேர்ந்தார் என்பதைக் குறிக்க “அவர் வைகுந்த பதவி அடைந்தார்” என்று வைணவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதைப் போலவே “சிவலோக பதவியடைந்தார்” என்று சைவர்கள் சொல்லுவார்கள். “பரலோக பதவி அடைந்தார்” என்று கர்த்தரை நம்புகிறவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதைப்போல் நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அவர் உண்மையாக நம்பிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் ருஷ்யாவில் ஒல்காகிராடில் மறைகிறபோதுகூட அந்தச் சிந்தனையோடுதான் இருந்தார் என்பதாலே, அவர் “மார்க் சிஸ்ட் திருவடி பதவியை அடைந்தார்” என்று சொல்லும் போது என் உள்ளம் குமுறுகிறது. ஒரு உண்மையான லட்சியவாதியாக வாழ்ந்தவர் அவர். 7 ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பர் பெருமான் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி “மலையே வந்து வீழினும் மனிதர்களால் நிலையில் நின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்” என்று மலையே வந்து வீழ்ந்தாலும், தன்னுடைய கொள்கையிலிருந்து, தன்னுடைய எண்ணங்களிலிருந்து, தன்னுடைய லட்சியங்களிலிருந்து ஒரு துளியும் அகலாத ஒரு லட்சியமனிதர். அவர் ருஷ்யாவுக்குச் சென்று, அங்கே அவர் உயிர் பிரிகிற போதுகூட, அந்த மார்க் சிஸ்ட் தத்துவத்திலிருந்து ஒரு துளியும் அகலாமல் அதையே ‘நினைந்து நினைந்து, உணர்ந்து உணர்ந்து, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, அகமும் புறமும் அன்பே நிறைந்து ஊற்றெடுக்கும் கண்ணீராக’ உள்ளடக்கிய அந்த மாபெரும் மனிதரின் மறைவுக்காக காங்கிரஸ் பேரியக்கம் உள்ளபடியே கண்ணீர் சிந்துகிறது.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1987 மே 9]

காரணம் அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உற்சாகம் ஊட்டக் கூடிய மனிதராக இருந்ததற்காக அல்ல-அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைமைப் பொறுப்பை காந்தியடிகள் ஏற்று- ஏ.ஐ.டி.யு.சி. உருவாக்கப்பட்டபோது, தமிழகத்தில் ஒரு இளைஞனாக நின்று, அந்தத் தொழிற்சங்கம் இங்கே வளர வேண்டும், வாழவேண்டும் என்று முதன் முதலில் குரல் கொடுத்தாரே அதற்காக, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்காக அன்று நின்று குரல் கொடுத்து போராடினாரே அதற்காக, எனவேதான் மறைந்த திரு. வி.பி. சிந்தன் அவர்களின் உணர்வை நாங்கள் பேணுகிறோம். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி யிலிருந்து கொள்கையாலே மாறுபட்டாலும், காந்தியத் தத்துவத் திலிருந்து விலகாமல், அந்தத் தத்துவப்படியே வாழவேண்டும் என்று கருதி, கடைசிவரை எளிமையாகவே கதர் ஆடையையே அணிந்து, வெண்மையான உள்ளத்தோடே வாழ்ந்து வந்தார். அந்தக் கொள்ளைக்கார வெள்ளைக்காரன் ஆடையைத் தூக்கி எரிந்த ஒரு நல்ல மனிதர். அவருடைய ஆன்மா மார்க்சிஸ்ட் திருவடியைச் சேர்ந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவருடைய எண்ணங்கள், நினைவுகள் எல்லாம் செம்மைப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த அற்புத ஆன்மா இறைவன் திருவடியில் கலந்து, செம்மையாக வாழவேண்டும் என்று நாள் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில்-காங்கிரஸ் கட்சி யினுடைய தலைவரின் சார்பாக-வேண்டுகிறேன். மேலும் குறிப்பாக சுமியூனிஸ்ட் கட்சியினருக்கும், அவருடைய குடும்பத் திற்கும், அவருடைய சுற்றத்தாருக்கும் இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத் தலைமை அமைச்சர் பொன்மனத்தாரின் விழாவைக் கடைசியாகக் காணப் பெற்று, கண்டு களித்து, ருஷ்யா சென்று மறைந்த அவருடைய மாபெரும் ஆன்மா இறைவனுடைய திருவடியில் செம்மையாகக் கலக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, பேரவை உறுப்பினர்கள் சார்பாக ஆழ்ந்த இரங் கலைத் தெரிவித்து நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. கி. மனோகரன் : மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராத விதமாக நமது உள்ளம் எல்லாம் புண் அடையத்தக்க வகையில் இதயம் இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கின்ற நிலையில் நம்மைவிட்டு பிரிந்து சென்றிருக்கிறார். நம்மோடு சட்டப்பேரவையில் அன்போடு உரையாற்றி, கருத்துக்களை அடக்கத்தோடு எடுத்து வைத்து, யார் உள்ளத்தையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் துளிகூட இல்லாமல் தனது 65-வது வயதிலேயும் ஓர் இளைஞனைப் போல கறுசுறுப்பாக பணியாற்றியவர், வி.பி.சி. என்று எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்படுகிற வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் ஆவார்கள். இங்கே நமது அவை முன்னவர் அவரது வரலாற்றைப் பற்றி அவர் ஆற்றிய சேவைகளைப் பற்றி, அவர் உருவாக்கிய தியாகங்களைப் பற்றி, அந்த

1967 மே 9]

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

தியாகங்களுக்கு அவர் வடித்த இலக்கணத்தைப் பற்றி, அந்த இலக்கணத்திற்கேற்ற இலக்கணமாக வாழ்ந்ததைப்பற்றி எல்லாம் தெளிவாக எடுத்துச்சொன்னார்.

கண்ணனூரில் பிறந்து, பள்ளி பருவத்திலேயே சிறை செல்லுகிற அளவிற்குத் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, அதற்குப் பின்னால் சென்னைக்கு அவரை அனுப்பி வைத்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே தீவிரமாகப் பணியாற்றி, அவை முன்னவர் சொன்னதைப் போல ஆறாண்டுக் காலம் விடுதலைக்கு முன்னாலும், இந்திய துணைக் கண்டம் விடுதலை பெற்ற பிறகு ஆறாண்டுக் காலம் சிறைக் கூடத்திலேயும் தனது வாழ்வைக் கழித்தவர் என்பதை நாடு அறியும். அதேபோல ஃபிரன்ச் ஆதிக்கத்திலேயிருந்து பாண்டிச்சேரி விடுபட வேண்டும் என்பதற்காக பேரராட்டக்களத்திலே குதித்து, தியாகத் தொண்டு புரிந்தவர் மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய வி. பி. சிந்தன் ஆவார்கள்.

1939 ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் அவர் சேர்ந்தார். 1949 ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்ட் இயக்கப் பணிகளுக்காக ஆட்சித் தலைமையால் சென்னைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அதே போல தெலுங்கானா போராட்டம் நடைபெற்ற நேரத்தில் அந்த போராட்டத்தில் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு எதிராக, ஏழை, பாழைகளுக்காக, விவசாயிகளுக்காக அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டவர் நமது மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய வி. பி. சிந்தன் அவர்கள். அவரைப்பற்றி அவை முன்னவர் சொல்லும்போது, எவ்வளவு பெரிய அடக்கத் திற்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தார் என்பது பற்றி சொன்னார். அதே நேரத்தில் எவ்வளவு கொள்கை பிடிப்பில் அழுத்தமாக இருந்தார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் fundamental philosophy என்று கூறுகிற Marxist philosophy-ஐப் பொறுத்தவரையில் compromise என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை என்ற அளவிற்கு உறுதியாக நின்றவர் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் எத்தனை தொழிற்சங்கங்களிலே தலைவராக பணியாற்றியவர் என்பதும், எத்தனை தொழிற்சங்கங்களில் உதவித் தலைவராக பணியாற்றியவர் என்பதும் அத்தனை தொழிலாளர்களையும் அணைத்துச் செல்வதில் எந்த அளவிற்கு அவர் ஒரு தாயாக பணியாற்றியவர் என்பதும் அவரைத் தெரிந்தவர்கள் நன்றாக புரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் மே தின விழாவிற்கு ருஷ்யாவிலிருந்து அழைப்பைப் பெற்றுச் சென்றார்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மே 9]

(முற்பகல் 10-20)

மே தின விழாவைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு, பார்க்க வேண்டிய விழாவைக் கண் குளிர இறுதியாகப் பார்த்ததற்குப் பிறகு, எந்த லட்சியத்திற்காக சோவியத் நாடு தன்னை உயர்த்திக் கொண்டதோ, அதே சோவியத் நாட்டில், ஒரு வகையில் திரு. வி.பி. சிந்தன் அவர்களுடைய தாய் நாட்டில் அவர் இறுதியாகக் கண்ணை மூடினார் என்ற கலங்கலுக்கும் செய்தி நம் அனைவரையும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. போன வாரம்தான் கேட்டேன், அரும் நண்பர் திரு. ரமணி அவர்களிடம், சிந்தன் அவர்களைக் காணோமே, எங்கே சென்றிருக்கிறார் என்று கேட்டபோது, மாஸ்கோ சென்றிருக்கிறார், மே தின விழாவில் பங்கு பெறுவதற்காகப் போயிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார். மே தின விழா முடிந்ததற்குப் பிறகு, கொஞ்ச நாள் சுற்றிய தற்குப் பிறகு, அவருடைய உடம்பையும் தேற்றியதற்குப் பிறகு தாயகம் திரும்பி வந்து சேருவார்கள் என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நிலையில், நம்முடைய அவைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல், “நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு” என்ற பொருளுக்கேற்ப நேற்றைக்கு இருந்தார், இன்றைக்குக் காணோம் என்று கவலைப்பட்டதற்கு அளவுக்கு வி.பி. சிந்தன் அவர்கள் நம்மைவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றிருக்கிறார். அவர் கடுமையான உழைப்பாளி என்பதும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு அனைவரோடும் இணைந்து, பிணைந்து செயல்படுவார் என்பதும் மிக நன்றாக எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவரது சொக்காயைக் கழற்றினால் விழுப்புண்களை நீங்கள் பார்க்க முடியும். அந்த அளவுக்கு வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுமைகளை அவர் சகித்தவர். அவர் எழுதிய இரண்டு புத்தகங்களைப் படித்துப் பார்க்கும் வாய்ப்பைப்பெற்றேன். ஒன்று ரஷ்ய புரட்சியின் வரலாறு, இன்னொன்று தெலுங்கானா போராட்டம். இந்த இரண்டு புத்தகங்களை, அவர் நினைவின் அறிகுறியாக விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அதைப் படித்துப் பார்த்தது, அவருக்கு இருக்கும் புலமையை எண்ணி, எண்ணி மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதந்தது உண்டு. இங்கே அவையில் உள்ள அனைவருக்கும் தெரியும், வி.பி. சிந்தன் என்றால் காட்சிக்கு எளியவன், கடும் சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்டவன். அப்படிப்பட்ட சிந்தனின் மறைவு தொழிற் சங்கத்திற்கும் உழைக்கின்ற சமுதாயத்திற்கும், வர்க்கத்திற்கும், நாகரீக அரசியல் பேசுகின்ற நல்லவர்களுக்கும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இணைய முடியும் என்ற லட்சியம் படைத்தவர்களுக்கும், குறுகிய ஒரு வளையத்திற்குள் கட்சிகள் அமையுமானால், அந்த வளையத்திற்கு அப்பாலுள்ள பெரிய நிலப்பரப்பில் மனித இதயங்கள் ஒன்றாகும் வாய்ப்பு உண்டு என்று கருதுகின்றவர்கள் மத்தியில் நிச்சயமாக ஒரு பெரிய இழப்பை ஏற்படுத்துமென்று நம்புகிறேன். அவருக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை இருக்கிறதென்று செய்தி கிடைத்தது. ஒரே ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தை. அந்தக் குடும்பம் இன்றைக்கு அலறித்

1987 மே 9]

[திரு. கி. மனோகரன்]

துடித்துக்கொண்டிருக்கும் என்பது தெரியும். அந்தக் குடும்பம் அவரை இழந்து வாடுகிறது. அந்தக் குடும்பத்திற்கு நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், அந்த இயக்கத்தை வழி நடத்திச் செல்லும் தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சார்பில் ஆழ்ந்த இரங்கலையும், அனுதாபத்தையும் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்புமிக்க தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சியினுடைய முக்கியமான ஊழியர்களிலே ஒருவரான தோழர் வி.பி.சி. அவர்கள் மறைந்தது ஒரு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. எங்கள் கட்சியிலே நாங்கள் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடிய விஷயம், ஒரு கட்சியினுடைய ஊழியர், ஒரு கேடர் என்பது, It is more than a gold reserve. தங்கம் இருப்பைத் தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொண்டால் அது எவ்வளவு பெரிது என்று கருதுகிறார்களோ, அதைவிட உயர்ந்தது ஒரு சீசன்ட் கேடர். அப்படி ஒரு ஊழியரை உருவாக்குவது என்பது மிகப் பத்தாண்டுகள் முயற்சி எடுத்தாலும்கூட — சிரமம்தான். அப்படிப்பட்ட நல்ல ஊழியர் பற்றி நமது முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தின்போது அவர் பேசும்போது சொன்ன வார்த்தைகளும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாரதி அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் திரு. மனோகரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டது மிக முக்கியமான அம்சங்கள். ஆனால் அவற்றிற்கெல்லாம் இலக்கணமாகத் திகழக் கூடிய தன்மையைக் கொண்டவர் தோழர் வி. பி. சி. அவர்கள். அவர்கள் பள்ளிப் பருவத்திலேயே அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நாடு முழுவதும் சிறிச் சிறிதும்பி நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டார்கள் அந்த இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் யாரும் உயிரோடு பாக்கியாவார்கள் என்று யாரும் அன்றைக்கு அநேகமாக நம்புவதில்லை. அந்த காலத்திலே எங்களை எல்லாம் சிறைக்குள்ளே தள்ளியபோது, எங்கள் எல்லாம் இந்தியா விற்கு அப்பாலுள்ள சிக்கம் நாட்டிலே தள்ளப்போகிறார்கள். எங்கள் எல்லோரையும் வெளியிலே போசனிடமாட்டார்கள் என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அன்றைக்கு அங்கே எங்களோடு இருந்தவர்களில் ஒருவர் வி.பி.சி. அவர்கள். அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களிலே அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். மாணவ பருவத்திலே ஈடுபட்டு காங்கிரஸ் கட்சியிலே உறுப் பினராக இருந்து பாடுபட்டவர். அதற்குப் பிறகு கம்யூனிஸ்ட் தத்துவத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு அந்த விஞ்ஞானத்தை அவர்கள் படித்து சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு சரியான வழி, பாதை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு 'ஃபிடலிட்டி டு பிரின்சி பிள்ஸ்' என்று சொல்கிறோமே—கோட்பாடு தத்துவங்களுக்கு உண்மையாக உறுதியாக பதறாமல் விட்டுக் கொடுக்காமல் நிற்பது என்பது—அந்த பாதையிலே அவர் வளர்ந்தவர்,

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 9]

அப்படிப்பட்ட அவர், 1941-ம் வருடத்தில் தமிழகத்திலே கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்பதற்காகவே கட்சியினுடைய தலைமையால் உத்தரவிடப்பட்டு இங்கே வந்து கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திற்காக பாடுபட்டவர். அதிலிருந்து அவர் தமிழகத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவும், இந்திய நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்காகவும், விடுதலைக்காகவும் தன்னையும் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற குடிமகனாக ஆக்கிக்கொண்டு, இங்கேயே வாழ்ந்து அவர் தன்னுடைய வாழ்வின் முடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். இங்கே கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திலே அவர் வளர்ந்தவர். தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே அவர் முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர். அகில இந்திய சி.ஐ.டி.யு. ஸ்தாபனத்தினுடைய நிர்வாகத்தினுடைய உறுப்பினர். எங்களுடைய கட்சியினுடைய மாநில குழுவினுடைய முக்கியமான தலைவர்களிலே ஒருவர் அப்படிப்பட்ட பணிகளை தொடர்ந்து செய்பவர். நாட்டினுடைய விடுதலைப் போரில் அவர் எந்த அளவுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் காட்டினார்களோ அதைவிட பன்மடங்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மார்க்சிய கம்யூனிசச் சித்தாந்தத்திலே புடம்போட்டு எடுக்கப்பட்டவராக திகழ்ந்தார் என்பதை அவருடைய வேலைப்பாடுகளில் இருந்து நாம் பார்க்கமுடியும். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குணம் எங்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிறதைவிட இன்னும் ஒரு சிறந்த குணம் அவருக்கு இருப்பது எந்த மனிதனிடத்திலேயும் ஒரு தரம் கலந்து பேசினால் அவர் நிச்சயமாக நண்பராக ஆகிவிடுவார்கள். அவர் அப்படிப்பட்டவராக இருந்தாலும் சரி. அப்படிப்பட்ட பழகும் முறை, அணுகுமுறை அந்த இரண்டையும் இந்த இயக்கத்திலே இருந்தே, வளர்ச்சியிலே இருந்தே அவர் சம்பாதித்துக்கொண்ட குணம் அது. அப்படிப்பட்ட தன்மையோடு வாழ்ந்து வந்தார். சி.ஐ.டி.யு. ஸ்தாபனத்தினுடைய தமிழ் மாநிலக் குழுவினுடைய உதவித் தலைவராக இருந்து செயல்பட்டுக்கொண்டு இருந்தார். பல தொழிற்சங்கங்களுக்கு அவர் தலைவர். அதை நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வி.பி.சி. என்றால் அந்தப் பெயரை நினையாத தொழிலாளர்களே அநேகமாக யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். எங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் மட்டுமல்ல, எந்த இயக்கத்திலே இருப்பவர்களும் அவருடைய பெயரை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதும், ஏதோ காரணத்திற்காக அவர் பெயரை பண்படுத்துவதும் சாதாரண வழக்கமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தன்மை, மிக எளிய நடையிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கை இருந்தது என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு வந்து அவர் எந்தப் பதவியிலே புக நினைத்தவரும் அல்ல. தேர்தல் காலத்திலே கூட தான் தேர்தலிலே நிற்கவேண்டுமென்றோ அல்லது சட்டமன்றத் தேர்தலிலே, பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே நின்று உறுப்பினராக ஆகவேண்டுமென்றோ அவருக்கு சிந்தனை இல்லை. அதைச் சொன்னாலும்கூட அநேகமாக அவர் ஒப்புக்கொள்வதில்லை.

1987 மே 9]

[திரு. கு. ரமணி]

(முற்பகல் 10-30)

என்னுடைய நேரத்தை உழைப்பாளிகள் மத்தியிலே, பொது மக்களுக்கு மத்தியிலேதான் செலவழிக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வார். அதுதான் சரியானது என்று அவர்கள் உறுதியாக நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள். சட்டசியாக, வேலை செய்து பயன் பெறுகின்ற தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய மத்தியிலே அவர் தேர்தலுக்கு நின்று வெற்றிபெற்று அந்த வர்க்கத்திற்காகப் போராட்டவேண்டும் என்று சொன்னோம். சட்டமன்றங்களிலே, பாராளுமன்றத்திலே நடத்தும்படியான போராட்டமும் ஒரு போராட்டம்தான் என்று சொன்னோம். கொள்கைகளுக்காகவும், மனித வாழ்க்கையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்காகவும் சரியான முறையில் போராடி முறையிடக்கூடிய இடம்தான் சட்டமன்றம் என்று நாங்களெல்லாம் சொல்லிய பிறகு தேர்தலுக்கு நிற்க சம்மதித்து, அதிலே வெற்றியும் பெற்றார். தமிழகத்திலே இருக்கிற தொகுதிகளிலே பெரிய தொகுதி வில்லிவாக்கம் தொகுதி. வாக்குகள் எண்ணப் பட்ட பிறகு அவர் ஜெயித்தது தெரிந்தது. அப்படிப்பட்ட பெரிய தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெற்றார். இங்கே அவர் சட்டமன்றத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் செயல்பட்டதை விட பல மடங்கு அதிகமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். பல அதிகாரிகளையும், அமைச்சர்களையும் மக்களுக்காக வேண்டி அனுதினமும் அவர்கள் சந்தித்து வந்தார்கள். எத்தனை விண்ணப்பங்களை, எத்தனை கடிதங்களை அவர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்பதைப் பார்த்தது எல்லோருக்கும் ஆச்சரியம் வரும். நம்மால் அம்மாதிரி செய்ய முடியாது. மக்களுக்காக வேண்டி நான் முழுவதும் அவர் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பேசி நன்மைகளை செய்து வந்தார்.

அநேகமாக வெளிநாட்டுக்குப் போவதற்கு அவர் விரும்புவ தில்லை. கடைசியாக சோவியத் நாட்டிலிருந்து இந்த மே தின விழா அழைப்பு வந்தபோது, மத்திய தொழிற்சங்க காரியாலயத் துக்கு அழைப்புகள் வரும், அவருடன் பேசி அவரை இணங்கச் செய்து அங்கு அனுப்பி வைத்தோம். சோவியத் யூனியனின் அனைத்து மத்திய தொழிலாளர் சவுன்சிலின் சார்பாக அவரை அங்கு அனுப்புவதற்காக தீர்மானித்து அழைப்பு வந்தது.

அவர் அங்கே சென்று நல்லமுறையில்தான் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்தார். மாஸ்கோ ரேடியோவில் அவர் பேசியதைக் கூட நான் கேட்டேன். அங்கிருந்து 'நான் ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். என் வாழ்க்கையில் ஒரு நல்ல நாட்டையும், அதில் வாழ்கிற மக்களையும் பார்த்தேன்' என்கிற செய்தியை தன்னுடைய மகனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் எழுதினார். அவர் ஏற்கெனவே ஹார்ட் அட்டாக் வந்து நோயாளியாகப் படுத்திருந்தார். அதற்கு முன்னால் உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அவர் சமூக விரோதிகளின் தாக்குதலுக்கு

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 9]

உள்ளாகி, கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டார். மரணத்தின் வாயிலில் இருந்த அவரை பாதுகாக்க வேண்டி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உட்பட அத்தனை பேரும் அவர் படுத்துக்கொண்டிருந்த படுக்கைக்குப் பக்கத்தில் சென்று தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, உடனுக்குடன் அவருக்கு உரிய சிகிச்சை கொடுக்கச் செய்தார்கள். மரணத்தின் வாயிலிருந்து அப்போது அவர் தப்பினார். மறுபடியும் ஹார்ட் அட்டாக் வந்தபோது நாங்கள் எல்லாம் கவலைப்பட்டோம். அதிலும் அவர் நல்ல சிகிச்சை பெற்று தப்பித்தார். அந்த நிலையிலும் அவர் ஓய்வு ஒழிச்சு வின்றி செயல்பட்டு வந்தார். வேறு எந்தத் தகராரும் அவருடைய உடல் நிலையைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்குப் புலப்படவில்லை, சோவியத் நாட்டுக்குச் சென்ற அவர் 8 ஆம் தேதி மாலை 7 மணிக்கு வால்காகிரேட் நகரில் அங்குள்ள தொழிற் சங்கங்களின் சார்பாக அவருக்கு அளிக்கப்பட இருந்த விருந்து உபசாரத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக உடுத்தியிருந்த உடையை மாற்றி வேறு உடையை உடுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அப்படியே உணர்வின்றி கீழே விழுந்தார் என்றும் உணர்வு திரும்பாமலேயே உயிர் போயிற்று என்றும் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் சொல்கிறது. 11 ஆம் தேதி அநேகமாக அவரது சடலத்தை அனுப்பி வைப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு இங்கே காரியங்கள் நடைபெறும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த ஊழியரை உருவாக்குவது எவ்வளவு சிரமம்? இன்றைக்கும் அநேக ஊழியர்களை உருவாக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட தரமுள்ள, சிறப்புடைய ஊழியருடைய இடத்தை நிரப்ப முடியாத அளவுக்கு ஒரு பள்ளம் விழுந்துள்ளது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றாக இருந்த காலத்திலே அதிலே பாடுபட்டார். 1964 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக அது வளர்ந்த நிலையிலும் இன்று வரைக்கும் அவர் அதிலே பாடுபட்டார். தேச விடுதலை இயக்கத்திலும் இருந்து பாடுபட்டார். பாண்டிச்சேரி விடுதலை இயக்கத்திலும் பாடுபட்டார். அது மட்டுமல்லாமல், தெலுங்கானா இயக்கத்திலும் அவர் ஈடுபட்டு உழைத்தவர். 6 வருட காலம் அவர் காராகிரகத்தில், சிறையில் இருந்திருக்கிறார். விடுதலைப் பெற்ற இந்தியாவிலும் அவர் 6 வருடம் மறுபடியும் கைதாகி சிறையில் இருந்தார். அதுமட்டுமல்ல, கடுமையான அடக்கு முறையிலிருந்து தப்பிக்க அவர் தலைமறைவாக வாழ்ந்தார். அப்படிப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து வந்திருந்த ஒரு ஊழியருடைய இழப்பால் எங்கள் கட்சிக்கு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நஷ்டம் சின்ன நஷ்டம் அல்ல. மிகப் பெரிய நஷ்டம். அவருடைய குடும்பத்தில் இரண்டே இரண்டு பேர்தான் இருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவி ஒரு ஆசிரியை. அவருடைய மகன்—ஒரேயொரு மகன். இரண்டுபேர்களும் கொண்ட ஒரு குடும்பம். ஆனால், அவருடைய சுற்றம் என்று பார்க்கும்போது ஏராளமான சொந்த பந்துக்களெல்லாம் இருக்கக் கூடியவர்கள். ஆனால் இந்தத் தமிழகத்திலேதான் முற்றிலும் அவருடைய வாழ்க்கை. ஆகவே, இங்கே அவருடைய

1987 மே 9] [திரு. கு. ரமணி]

குடும்பம் என்பது இதுதான். இந்த நிலைமையில் அந்தக் குடும்பமும், இன்றைக்கு மிகப் பெரிய ஆற்றொணாத துயரத் திற்றுகு ஆளாகியிருக்கின்றது. எங்களுடைய கட்சிக்கும் இது பேரிழப்பு.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவரை இழந்ததற்காக நமது அவை முன்னவரவர்கள் மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தோடு, மார்க் சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய இரங்கலையும், அஞ்சலியையும் தெரிவித்து அதோடு ஒன்றிப்போய் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வில்லிவாக்கம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரும், மாநில சி.ஜி.டி.யூ.வினுடைய மாநிலத் துணைத் தலைவராக இருந்த வரும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர்களிலே ஒருவருமான வி.பி.சிந்தன் அவர்களுடைய மறைவு அதிர்ச்சி தரத்தக்க செய்தியாக மாஸ்கோவிலேயிருந்து வந்திருக்கிறது.

மாஸ்கோ—சோவியத் நாட்டில் வால்கா கிரேட் நகரிலே அவர் மறைந்ததாகச் செய்தி. இரஷ்ய நாட்டினுடைய அழைப்பின் பேரில் மே தின விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சென்ற அவர், அந்த நாட்டிலேயே மறைவுற்றதைப் பார்க்கின்ற பொழுது, தொழிலாளர்களுக்காக வாழ்ந்த அவர், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கான விழாவில் கலந்து கொள்ளச் சென்று, அங்கேயே அவர் மறைகின்ற நிலை ஆண்டவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றபொழுது அவர் அவர்களுக்காக வாழ்ந்தவர் என்பதை அவர் உறுதிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கின்றார்.

தொழிலாளர்களுடைய நண்பனாக இருந்து, அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பல்வேறு இக்கட்டான நிலையிலே, பல்வேறு போராட்டங்களிலே நேரடியாக ஈடுபட்டு, ஊர்வலங்களை நடத்தி, போராட்டங்களை நடத்தி, பல்வேறு நேரங்களிலே அடிப்பட்டு, காயப்பட்டு, சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது பேசியவர்களெல்லாம் சொன்னார்கள், சுதந்திரமடைந்த பிரகும் ஆறாண்டுகள் சிறைச் சாலையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று.

அப்படிப்பட்ட நல்ல நண்பரை நாம் இழந்து இருக்கிறோம். அவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே எதிர்வரிசையிலிருந்து பேசக் கூடியவர்களுக்காக வாதாடியதை இந்த மன்றம் அறியும். அவர் இங்கே கடைசியாகப் பேசியது, நீதி நிர்வாகம்—சிறைச் சாலைகள் மானியங்களிலே என்று நினைக்கிறேன். அந்த மானியத்திலே அவர் பேசியது இன்றும் நமது காதுகளிலே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. துணிச்சலாக, சுமுதாயத்தில் நடக்கின்ற தவறுகளை அன்று அவர் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியது மறக்க முடியாத ஒன்று.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] 1987 மே 9

அதேபோல் அவர் பல்வேறு தொழிலாளர் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய மறைவு இந்தப் பேரவைக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பேரிழப்பாகும். அவருடைய மறைவால் துயருற்றிருக்கின்ற அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவருடைய கட்சியினருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை ஜனதா கட்சியின் சார்பில் தெரிவிப்பதோடு, அவை முன்னவரவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திலு் ஜனதா கட்சி தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறது என்று கூறி நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒப்பற்ற தலைவன் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் இன்றைக்கு சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று, உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய தினமான மே தின விழாவில் சிறப்பாகக் கலந்துகொண்டு, பூரிப்படைந்து, தாயகம் திரும்பி, மீண்டும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த நிலையில் இயற்கை எய்தினார் மறைந்த வி. பி. சி. அவர்கள் சட்டமன்றத்திலும், தொகுதி மக்களுக்கும் இன்னும் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் நிறைய இருக்கும் நிலையில் இன்றைக்கு அவர் எதிர்பாராமல் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நாட்டில் ஒவ்வொரு நாளும் மனிதர்கள் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆனால் வி. பி. சி. போன்றவர்கள் 21 வயதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயக்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு முன்னதாகவே இளம் வயதில், படித்த பள்ளி மாணவனாக இருக்கின்றபொழுது ஒரு தேசியக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்காக, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை இந்த நாட்டை விட்டு அகற்றுவதற்குத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். 1939-ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து அதன் பின்னர் 48 ஆண்டுக்காலம் இந்தியாவிலே ஒரு பொருளாதார மாற்றத்தைக்கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காகத் தன்னை முழுமையாக தொழிலாளி வர்க்கத்தோடு இணைத்து, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்காகவே பாடுபட்டு வந்தவர் தோழர் வி. பி. சி. அவர்கள். தேச விடுதலைப் போராட்டத்திலும், விடுதலைக்குப் பிறகும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு தலைவனுக்குத் தலைவனாகவும், தொண்டனுக்குத் தொண்டனாகவும் இருந்து பாடுபட்டு, சிறை, சித்திரவதை, தலைமறைவு என்ற முறையில் எத்தனையோ இன்னல்களை எல்லாம் அனுபவித்து கொஞ்சம்கூட மனம் தளராமல் ஒரு லட்சியத்தோடு பாடுபட்டு வந்தவர் தோழர் வி. பி. சி. அவர்கள்.

1987 மே 9]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

(முற்பகல் 10-40)

ஒரு நேரத்தில் சென்னையில் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தபோது—1973 என்று நினைக்கிறேன்— குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டு மயிரளவில் அவருடைய உயிரை பாதுகாக்கிற நேரத்தில், அன்றைக்கு அவரை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்கிறபோது இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓடோடிச் சென்று டாக்டர்களை எல்லாம் பார்த்தார்கள். தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய தலைவன், தனக்கு என்று எதையும் தேடி வைத்துக்கொள்ளாத உழைப்பாளி, தன்னலம் கருதாத மக்களின் தலைவனுடைய உயிரைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதற்காக நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், திரு. கல்யாண சுந்தரம் போன்றவர்களும் துடிதுடித்துச் சென்று அவருடைய உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக உதவினார்கள். அவர் இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்தபிறகும் கூட எந்த லட்சியக் கண்ணோட்டத்தோடு எந்த மக்களுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்களோ அப்படியே சட்டமன்றத்திலும் பணியாற்றி, ஒரு பச்சிளம் குழந்தை எப்படி சிரித்து, இன்பத்தோடு விளையாடுமோ அதுபோல், எவ்வளவு தான் கோபக் குறிகள் வந்தாலும்கூட சிரித்த முகத்துடனே பேசி, தன்னுடைய பேச்சு முழுவதையும் அமைச்சர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வைத்து, அவர்களைப் பதில் தர வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு திறமையுடனும், சிறந்த அனுபவத்துடனும் பணியாற்றினார்கள்.

தோழர் வி.பி.சி. அவர்களை இழந்திருப்பது என்பது உண்மையிலே தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பு. எத்தனையோ தொழிலாளர் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட திரு. வி.பி.சி. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவு வயது முதிர்ந்து நோய் அதிகமாக இருக்கும் நிலையிலே கூட 24 மணி நேரமும் அந்தத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினருக்காகவே அவர்களோடு ஒன்றி இணைந்து பாடுபட்டு வந்தார். அந்த அளவுக்கு பாடுபடக் கூடிய ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவரைப் பார்ப்பது என்பது மிக அரிது. அவரை இழந்து தவிக்கின்ற அவருடைய ஒரே மகன் பற்றிக்கூட இன்று காலையில் தான் கேள்விப்பட்டேன். அந்தப்பையன் கூட நீங்கள் இங்கே இருக்கிறபோதே எனக்கு ஒரு வேலைக்கு ஏற்பாடு பண்ணக்கூடாதா என்று கேட்டபோது, அவர் சொன்ன பதில் நான் நேராகக் கேட்கவில்லை. இன்றைக்குக் காலையிலேதான் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள்—நீ படிப்பது வேலை தேடிக்கொள்வது எல்லாம் உன்னுடைய சாமர்த்தியம்தான், என்னை நம்பி நீ வாழக் கூடாது என்று தன்னுடைய மகனுக்கு அறிவுரை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி யாராக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு உதவி செய்வதைவிட ஒரு சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் உள்ளவர் தோழர் வி. பி. சி. அவர்கள். அவர்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மே 9]

இன்றைக்கு நம்மை விட்டுப் பிரிந்திருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய லட்சியமும், கொள்கைப் பிடிப்பும்—அதாவது எப்படி சோவியத் நாட்டைப் போன்று இந்தியாவும் வளர வேண்டுமென்று 1969 வரையில் பாடுபட்டாரோ அந்த லட்சியம் இந்தியாவில் மலரவைப்பதற்குரிய சாத்தியக்கூறை உருவாக்குவதற்குப் பாடுபடுவது என்பதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை. எந்த லட்சியத்திற்காகத் தன்னை அவர்கள் அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்களோ அந்த லட்சியத்தைத் தமிழகத்திலும் ஏற்படுவதற்குரிய வகையில் நாம் அனைவரும் சபதம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மறைந்த திரு. வி.பி.சி. அவர்களுக்குத் தலைவணங்கி அஞ்சலி செலுத்தி அவரைப் பிரிந்து வாடுகின்ற அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. வி. எஸ். டி. சங்கல் ஆலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே உறுப்பினராக பணி ஆற்றிக் கொண்டிருந்த மரியாதைக்குரிய வி.பி.சி. சிந்தன் அவர்கள் உலகத்தொழிலாளர் தினமான மே தின விழாவிலே கலந்து கொள்வதற்காக ரஷ்ய நாட்டின் அழைப்பை ஏற்று அங்கே சென்று அந்த விழாவிலே நிறைவாக கலந்து கொண்டு திரும்பக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்த சந்தர்ப்பத்திலே இறைவனின் நாட்டப்படி இறைவனின் அடி சேர்ந்து விட்டார்கள். தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்களோடு எனக்கு குறுகிய காலம் பழக்கமாக இருந்தாலும், சட்டமன்ற விநிதியிலே அவருடைய அறையிலேயே சந்தித்து பேசக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றவன். எப்பொழுதும் எளிமையரின் முறையிலே எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாலும் அதற்கு நமக்கு விளங்கக் கூடிய அளவுக்கு கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடிய ஒரு நல்ல மனம் படைத்த இனிய நண்பர் இன்று நம்மிடம் இல்லை. ஆனால் தன்னுடைய கருத்தை எந்த நேரத்திலும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் துணிவோடு, அதே நேரத்தில் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய ஒரு பண்பாளர்.

அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வல்லிவாக்கம் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்களை அவரோடு கலந்து உரையாற்றக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பெற்ற நேரத்திலே, அந்தத் தொகுதி மக்களுக்காக, அதுவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினர் நிறைந்த அந்தத் தொகுதி மக்களுக்காக அவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை பல முறை அவர்கள் மூலம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் அப்படி எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தனக்காகவோ எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல தன் குடும்பத்திற்காகவோ இல்லாமல் நாட்டு மக்களுக்காகவும் குறிப்பாக தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்காகவும் தன்னுடைய வாழ்நாளை அதிகமாக செலவு செய்து அதற்காவே பாடுபட்டு, அந்த

1987 மே 9] [திரு. வி. எஸ். டி. சம்சுல் ஆலம்]

தொழிலாளர் தினமான மே தின விழாவிலே கலந்து கொள்வதற்காக சென்றிருந்த நேரத்திலே அவர்கள் மறைந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த தொகுதியின் சார்பாக பல கருத்துக்களாக கோரிக்கைகளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் அவரை எப்போதும் நினைவு கூறத் தக்க வகையில் அந்த கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தந்தால் மிகவும் நன்றி உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்வதோடு அவரை பிரிந்து வாடும் குடும்பத்தினருக்கும், அவர் சார்ந்துள்ள கட்சிக்கு முன்னவர் அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை ஒட்டி நான் சார்ந்துள்ள இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்து நிறைவு செய்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. முத்துவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய, மார்க்சிஸ்ட் கட்சியினுடைய தமிழ் மாநில உறுப்பினரும், சி. ஐ. டி. யு. வின் தமிழ் மாநில உறுப்பினரும், வில்லிவாக்கம் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினருமாகிய அமரர் தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சோவியத் நாட்டில் உள்ள வால்கா கிரேட் நகரத்தில் மாறட்டப்பால் காலமான செய்தியைக் கேட்டு நாமெல்லாம் மிகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தில் இருக்கிறோம். வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதி, சிந்தனாவாதி, தொழிற்சங்கவாதி என்பதோடு திறமையான சட்டமன்ற உறுப்பினரும் ஆவார். அவர் மிகவும் எளிமையாகவும், ஒரு சிறந்த பார்வையுடையவராகவும் விளங்கியவர் என்பது இந்த சட்ட மன்றத்தில் அவர் ஆற்றிய உரையிலிருந்தும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியிலிருந்தும் நன்கு அறியலாம். அப்பேர்ப்பட்ட சிந்தன் அவர்கள் இளமைப் பருவத்திலேயே நேக நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக சிறையிலே இருந்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தொழிலாளர் கூளுக்கரட்சி, அதுவும் வறுமை கோட்டிற்கு கீழே வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களுக்காக 6 ஆண்டுகாலம் சிறையிலே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த அவையிலே சிறைச் சாலை பற்றிய மானியத்தில் பேசும்போது அந்த சிறைச்சாலையில் இருக்கிற ஒழுக்கக் கேடுகளை அவர் சிறையிலிருந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகவே தெளிவாக எடுத்துக் கூறி விளக்கியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சிந்தன் யாரை இழந்து இன்று இந்த தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேரும் குறிப்பாக எல்லா தொழிற் சங்க இயக்கங்களும், தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தில் இருக்கிற இந்த நாளில் நான் சார்ந்திருக்கிற அனைத்திந்திய ஃபார்வோடு பிரிாக் கட்சியின் சார்பில் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் வருத்தத்தையும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும்

[திரு. கே. முத்துவேல்]

[1987 மே 9]

அவர் இருந்த கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் கட்சிக்கும் தெரிவித்து நம்முடைய அமை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் எனது இயக்கத்தையும் இணைத்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் காலையில், வி.பி.சி. என்று நாட்டுமக்களால் அன்பாக அழைக்கப்படுகிற திரு. வி. பி.சிந்தன் அவர்கள் இயற்கை எய்தினார் என்று வானொலியில் கேட்ட போது எங்களுடைய நெஞ்சமெல்லாம் ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு வெடித்து விடுவதைப் போல இருந்தது. குறுகிய காலமே அவரோடு பழகுகிற வாய்ப்பைப் பெற்ற எங்களுக்கே இந்த நிலைமையென்றால், அவர்களை இழந்துத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற அவருடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், மரியாதைக்குரிய திரு. ரமணி போன்றவர்களுக்கும், அவர்களுடைய இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு வேதனை யிருக்கும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கலே முடியவில்லை. எனவே அவர்கள் எல்லாம் இந்த இறப்பைத் தாங்குகிற மனவலிமையைப் பெறுவதற்கு இந்த நேரத்தில் நான் ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவுடைமைக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் பொதுவுடைமைப் பூங்கா என்று வர்ணிக்கப்படுகிற ரஷ்ய நாட்டில் இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியைக் கேட்ட போது அந்தக் கொள்கை மீது அவர்கள் எந்த அளவிற்கு பற்றும், அக்கறையும் கொண்டிருந்தார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. நான் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு வந்த நேரத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை வேகமாகச் சொல்கிறபோது ஒரு நாள் அவர் என்னை தனியே அழைத்து வைத்து எனக்கு ஒரு அறிவுரையைச் சொன்னார்கள். எந்த சிறிய விஷயமாக இருந்தாலும் அதைக் கடுமையான முசுத்தோடு, வேகமான பேச்சோடு சாதிக்க முடியாது. ஆனால் எந்த அளவிற்கு பெரிய விஷயமாக இருந்தாலும் அதைப் புன்முறுவலோடு, பிறர் மனம் புண்படாத வகையில் சொல்வதால் வெற்றி பெற முடியும். ஆகவே அந்தப் பழக்கத்திற்கு மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவுரை வழங்கினார்கள். அந்த அறிவுரை இன்றைக்கும் என் மனதில் பசுமையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாடு விடுதலைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக அவர் கிறைச்சாலையில் தவம் இருந்தார். விடுதலை பெற்ற நாட்டில் உழைக்கிற மக்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் அவர் சிறையில் தவமிருந்தார். அப்படி கிறைச்சாலையில் பல்லாண்டுக்காலம் தவமிருந்த அவர் இன்றைக்கு இயற்கை எய்தியிருக்கிறார். அவருடைய இழப்பால் வாடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்த தோழர்களுக்கும், அவரின்

1987 மே 9]

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

குடும்பத்தாருக்கும் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்து தேசப் பேரியக் கத்தின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித்து மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் தெரிவித்த இரங்கல் கருத்துக்களுடன் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் மறைந்த மாண்புமிகு உறுப்பினரின் குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் ஒரு பழுத்த தொழிற்சங்கத் தலைவர். பல தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்டு தொழிலாளர்களுக்கு அயராது உழைத் தவர் ஆவார்கள். பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர். கடந்த இரண்டாண்டிக் காலம் நான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றேன். சாதாரண மக்களுக்காக அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் உரையாற்றியவர்கள் ஆவார்கள், தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் முகத்தான் மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுன மாக எழுந்து நின்றதன் மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறைந்த திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப் பெறுகின்றன.

நாளை மறுதினம் (11-5-1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 10-53 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.